

BELL – CHESNAIS – COOMBS – DOSI – FAGERBERG
FREEMAN – KAY – LUNDVALL – PEREZ – SOETE
STEWART – TEECE – UNGER

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Επιμέλεια – Εισαγωγή
ΤΑΣΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

Μετάφραση
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ GUTENBERG

ΣΟΛΩΝΟΣ 103 – ΤΗΛ. 36.00.127 – ΑΘΗΝΑ 1991

*Christopher Freeman
Carlota Perez*

ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Εισαγωγή

Στο κεφάλαιο αυτό εξετάζουμε την αναζωγόνηση του ενδιαφέροντος για τις μακροχρόνιες διακυμάνσεις που παρατηρούνται στη μεγέθυνση της παγκόσμιας οικονομίας και ιδίως για τη σουμπετεριανή θεωρία των οικονομικών κύκλων. Μετά την εξέταση της κοινής βάσης ως προς την επενδυτική συμπεριφορά και τους οικονομικούς κύκλους, η συζήτηση προχωρεί στην αποτυχία της κεϋνσιανής οικονομικής να πραγματευθεί με επιτυχία την επιρροή της τεχνικής αλλαγής (technical change). Το κεντρικό θέμα του κεφαλαίου είναι ότι ορισμένοι τύποι τεχνικής αλλαγής – που ορίζονται ως αλλαγές στο «τεχνοοικονομικό παράδειγμα» (techno-economic paradigm) – έχουν τόσο εκτεταμένες συνέπειες για όλους τους τομείς της οικονομίας, που η διάδοσή τους συνοδεύεται από μια μεγάλη διαρθρωτική κρίση προσαρμογής, στην οποία οι κοινωνικές και θεσμικές αλλαγές είναι αναγκαίο να επιφέρουν ένα καλύτερο «συνταίριασμα» ανάμεσα στη νέα τεχνολογία και στο σύστημα κοινωνικής διαχείρισης της οικονομίας – ή «το καθεστώς ρυθμίσεων» (regime of regulation). Από τη στιγμή όμως που θα έχει επιτευχθεί ένα τόσο καλό συνταίριασμα, μπορεί να αναδυθεί ένα σχετικά σταθερό πλαίσιο μακροχρόνιας επενδυτικής συμπεριφοράς για δύο ή τρεις δεκαετίες. Το σημείο αυτό επεξηγείται σε συνάρτηση με την άνοδο της τεχνολογίας της πληροφόρησης (information technology). Υποστηρίζεται, ότι η «εισδυτική» αυτή τεχνολογία είναι πιθανό να ενισχύσει ακόμα περισσότερο την αστάθεια του συστήματος πριν δημιουργηθεί ένα νέο, περισσότερο σταθερό υπόδειγμα οικονομικής μεγέθυνσης.

Η αναζωογόνηση του ενδιαφέροντος για τις ιδέες του Schumpeter (βλ. Elliot, 1985) συνδέεται με την επιβράνδυση στη μεγέθυνση της παγκόσμιας οικονομίας κατά την τελευταία δεκαετία. Κατά τη διάρκεια της παρατεταμένης μεταπολεμικής οικονομικής άνθισης των δεκαετιών του '50 και του '60, υπήρχε η τάση να παίρνουμε ως δεδομένο ότι η γενική υιοθέτηση κεϋνσιανών πολιτικών θα εμποδίζει την επανεμφάνιση μιας ύφεσης με ανάλογη έκταση και ένταση όπως εκείνη της δεκαετίας του '30 και θα εξομάλυνε τις οικονομικές διακυμάνσεις. Ωστόσο, η βεβαιότητα αυτή υπονομεύθηκε από τις μεγάλες υφέσεις των δεκαετιών του '70 και '80 και την επανεμφάνιση ακόμα μεγαλύτερης ανεργίας. Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου εκπληκτικό, ότι οι εξελίξεις αυτές οδήγησαν στην αναζωογόνηση του ενδιαφέροντος για τις θεωρίες του μακροχρόνιου κύκλου (long-cycle theories) ή του μακροχρόνιου κύματος (long-wave theories), στην προσπάθεια να αναζητηθούν αναλογίες ανάμεσα

στις δεκαετίες
στην ερμηνεύ-
χωρίς να διατ-
στικές κανονι-
κών κύκλων.
από τον Samu-
αυθεντικός να
που αξίζει το
τότε στο επίκαιο
λυδιαβασμένο
Κόσμο, μας
των *Economic*
στην οικονομία
εκτεταμένη α-

Περιοχές συ

Υπάρχουν φυ^γ
και πολλές εξ
κρίση της δεκ
στόσο, όπως
σότερα βιβλία
συμφωνίας σε

Το πιο σημαντικό τέμα
από τις κυριότερες
η αστάθεια των
κύκλων δείχνει
χικών αγαθών
βώς συνέβηκε
το ακαθάριστο
η παραγόμενη
ξοπλισμού με

O Samuelson

«Συνήθω
αποτέλε
βάσιμου
είναι βα

Η διατύπωση
μεινε η έμφαση
θεωρίας θα αποτελείται
διακυμάνσεων
νούσαν επίσης

ροντος για τις
η της παγκό-
οικονομικών
δυτική συμπε-
την αποτυχία
τιρροή της τε-
λαίου είναι ότι
ς στο «τεχνο-
τόσο εκτετα-
διάδοσή τους
ς, στην οποία
νένα καλύτε-
τημα κοινωνί-
ν» (regime of
καλό συνταί-
κροχρόνιας ε-
ρο αυτό επεξη-
ληροφόρησης
εή τεχνολογία
συστήματος
οικονομικής με-
umpeter (βλ.
αγκόσμιας οι-
παρατεταμέ-
0 και του '60,
η κεϋνσιανών
ίλογη έκταση
τις οικονομι-
από τις μεγά-
ακόμα μεγα-
τι οι εξελίξεις
ς θεωρίες του
νιου κύματος
γίες ανάμεσα

στις δεκαετίες του 1930 και του 1980. Το κεφάλαιο αυτό συγκεντρώνεται στην ερμηνεία αυτών των σοβαρών διαρθρωτικών κρίσεων προσαρμογής, χωρίς να διατυπώνει υποθέσεις σχετικά με σταθερές περιοδικότητες ή στατιστικές κανονικότητες.

Θα ξεκινήσουμε εξετάζοντας το κοινό έδαφος στην ανάλυση των οικονομικών κύκλων. Για ορισμένους λόγους θα παραθέσουμε πολλά αποσπάσματα από τον Samuelson. Πρώτα απ' όλα, γιατί ο Samuelson είναι πιθανότατα ο πιο αυθεντικός νεοκεϋνσιανός οικονομολόγος και ταυτόχρονα ένας στοχαστής που αξίζει το σεβασμό όλων μας. Δεύτερο, οι οικονομικοί κύκλοι ήταν πάντοτε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός του. Τρίτο, ως συγγραφέας του πιο πολυδιαβασμένου πανεπιστημιακού εγχειριδίου για την Οικονομική στο Δυτικό Κόσμο, μας δίνει, μέσα από τις διαδοχικές, αναθεωρημένες επανεκδόσεις των *Economics* του, μια χρήσιμη σύνθεση των μεταβολών που σημειώνονται στην οικονομική επιστήμη (Samuelson και Nordhaus στην πιο πρόσφατη και εκτεταμένη αναθεώρηση, δηλαδή στη δωδέκατη έκδοση).

Περιοχές συμφωνίας στη θεωρία του οικονομικού κύκλου

Υπάρχουν φυσικά πολλές διαφορετικές ερμηνείες των οικονομικών κύκλων και πολλές εξηγήσεις της εξαιρετικής σοβαρότητας που είχαν η οικονομική κρίση της δεκαετίας του '30 και οι υφέσεις των δεκαετιών του '70 και '80. Ωστόσο, όπως έχει επισημάνει ο Samuelson και όπως επιβεβαιώνουν τα περισσότερα βιβλία για τον οικονομικό κύκλο, υπάρχει πράγματι κάποιο μέτρο συμφωνίας σε ορισμένα κεντρικά ζητήματα.

Το πιο σημαντικό είναι ότι υπάρχει πράγματι καθολική συμφωνία ότι μια από τις κυριότερες πηγές των κυκλικών διακυμάνσεων στην οικονομία είναι η αστάθεια των επενδύσεων. Όλες οι εμπειρικές μελέτες των οικονομικών κύκλων δείχνουν πολύ μεγαλύτερες διακυμάνσεις στους κλάδους κεφαλαιουχικών αγαθών από ότι στους κλάδους καταναλωτικών αγαθών, όπως ακριβώς συνέβηκε και στην ακραία περίπτωση της μεγάλης κρίσης το '30, όταν το ακαθάριστο εθνικό προϊόν (GNP) στις ΗΠΑ έπεσε κατά 30 τα εκατό, ενώ η παραγόμενη ποσότητα από τους παραγωγούς διαρκούς κεφαλαιουχικού εξοπλισμού μειώθηκε κατά 75 τα εκατό.

Ο Samuelson (1980) σχολιάζει:

«Συνήθως, οι διακυμάνσεις της κατανάλωσης φαίνεται να είναι μάλλον αποτέλεσμα και όχι αίτιο του οικονομικού κύκλου. Αντίθετα, έχουμε βάσιμους λόγους να πιστεύουμε ότι οι μεταβολές των διαρκών αγαθών είναι βασικά αίτια με μια πιο θεμελιακή έννοια» [σ. 242].

Η διατύπωση διαφοροποιήθηκε κάπως στην έκδοση του 1985, αλλά παρέμεινε η έμφαση στις επενδύσεις και όλες πραγματικά οι σχολές οικονομικής θεωρίας θα αποδέχονταν τις εμπειρικές μαρτυρίες για το σχετικό εύρος των διακυμάνσεων στους διάφορους τομείς της οικονομίας. Επιπλέον, θα συμφωνούσαν επίσης ότι υπάρχουν ορισμένες όψεις των επενδύσεων σε εγκαταστά-

στο διευκολυντικό ηκτικό ότι ούτε ο αυτή του κρίσιμου *Theory*, ο Keynes εισάγεται η ουσια- ακή αποδοτικότη- γές στην τεχνική ή σε ένα από τα ση-

ς του σε ελάχιστα κεια του "κύκλου ζων που εξετάζει, ν τη μεγαλύτερη ή ισμού, αν ο τελευ- ου συντελούν στη γηλαδή τα φαινόμε- αποκλείονται από

; και ποιοι κλάδοι σχετικά αδιάφο- ναι τα σημαντικά ειδή οι επιπτώσεις στρατηγικές, ό- παιτούνται για να στηρίξουμε ότι η ίσον αφορά τις τους στην επιχει- κονομία και τα ει- δόν η νεοκεϋνσια- τασκευή υποδειγ- νεδύσεων και της μιζει τον κρίσιμο

στηρίζεται σε μια λαγή και τους οι- των μεγάλων κυ- ανθίσεις, όπως ε- 1860, στηρίζονται αδειγμάτων» στη σίδοι διαρθρωτι- ο προσαρμόζεται Samuelson (1981), άλης ύφεσης, ω-

στόσο τονίζει ότι είναι δυνατό να εμφανιστεί μια παρατεταμένη κάμψη στο ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης:

«Αποτελεί προσεκτική πρόβλεψή μου, ότι η τέταρτη εικοσιπενταετία του 20ού αιώνα θα υστερεί σε ρυθμούς οικονομικής προόδου από την τρίτη. Το σκοτεινό ωροσκόπιο του παλιού δασκάλου μου Joseph Schumpeter μπορεί να αποδειχθεί αληθινό για την περίοδο αυτή».

Η αναφορά του Samuelson στον Schumpeter σημαίνει σαφώς ότι οι μακροχρόνιες διακυμάνσεις στην οικονομική ανάπτυξη απλώς δεν μπορούν να εξηγηθούν με όρους της συμβατικής θεωρίας του βραχυπρόθεσμου και μεσοπρόθεσμου οικονομικού κύκλου, αλλά απαιτούν μια πρόσθετη διάσταση ανάλυσης. Αυτό συνεπάγεται την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών, την άνοδο και την παρακμή ολόκληρων κλάδων, μεγάλες επενδύσεις σε υποδομή, μεταβολές στη διεθνή εγκατάσταση της βιομηχανίας και της τεχνολογικής ηγεσίας και άλλες σχετικές διαρθρωτικές αλλαγές, παραδείγματος χάρη, στις ικανότητες και στη σύνθεση του εργατικού δυναμικού και στη διοικητική δομή των επιχειρήσεων.

Mια ταξινόμηση των καινοτομιών

Υποστηρίζεται ότι μια αδυναμία των περισσότερων νεοκλασικών και κεϋνσιανών θεωριών για την τεχνική αλλαγή και την οικονομική μεγέθυνση, είναι ότι αποτυγχάνουν να λάβουν υπόψη τους τα ειδικά χαρακτηριστικά της μεταβαλλόμενης τεχνολογίας σε κάθε ιστορική περίοδο.

Ένας από τους λόγους για τους οποίους οι οικονομολόγοι δεν τόλμησαν να αναλάβουν το τρομερό αυτό έργο, είναι φυσικά η ίδια η πολυπλοκότητα της τεχνικής αλλαγής. Πως είναι δυνατόν οι χιλιάδες εφευρέσεις και καινοτομίες που εισάγονται κάθε μήνα και κάθε έτος να αναχθούν σε κάποιο είδος προτύπου που προσφέρεται σε γενίκευση και ανάλυση; Στο τμήμα αυτό, θα προτείνουμε μια ταξινόμηση των καινοτομιών, που στηρίζεται στις εμπειρικές έρευνες της Ερευνητικής Μονάδας Επιστημονικής Πολιτικής (Science Policy Research Unit). Θα κάνουμε τη διάκριση μεταξύ: (1) οριακών καινοτομιών, (2) ριζοσπαστικών καινοτομιών, (3) νέων τεχνολογικών συστημάτων και (4) αλλαγών στα τεχνο-οικονομικά παραδείγματα.

- (a) **Οριακές καινοτομίες:** Οι τύποι αυτοί καινοτομιών εμφανίζονται λίγο- πολύ αδιάλειπτα σε κάθε κλάδο και σε κάθε δραστηριότητα, αν και με διαφορετικούς ρυθμούς στους διάφορους κλάδους και στις διάφορες χώρες, ανάλογα με το συνδυασμό των πιέσεων της ζήτησης, των κοινωνικών και πολιτιστικών παραγόντων, των τεχνολογικών ευκαιριών και τροχιών. Μπορεί να εμφανίζονται συχνά, όχι τόσο ως αποτέλεσμα οποιασδήποτε σκόπιμης έρευνας και δραστηριότητας εξέλιξης, αλλά ως το αποτέλεσμα εφευρέσεων και βελτιώσεων που προτείνονται από μηχανικούς και άλλους που συμμετέχουν άμεσα στην παραγωγική διαδικασία ή ως το αποτέλεσμα πρωτοβουλιών και προτάσεων από χρήστες [«μάθηση από την

πράξη» («learning by doing») και «μάθηση από τη χρήση» («learning by using»)]. Πολλές εμπειρικές μελέτες έχουν επιβεβαιώσει τη μεγάλη σπουδαιότητα των καινοτομιών στη βελτίωση της αποδοτικότητας στη χρήση όλων των συντελεστών της παραγωγής, όπως, παραδείγματος χάρη, η μελέτη του Hollander (1965) για τα οφέλη σε παραγωγικότητα στο εργοστάσιο ρεγιόν της Du Pont ή η μελέτη του Townsend (1976) για τον κόπτη-φορτωτή Anderton στα βρεττανικά ανθρακωρυχεία. Οι καινοτομίες συνδέονται συχνά με τη σχεδίαση μεγαλύτερης κλίμακας του εργοστασίου και του εξοπλισμού και τις ποιοτικές βελτιώσεις των προϊόντων και υπηρεσιών για μια ποικιλία ειδικών εφαρμογών. Μολονότι η συνδυασμένη τους επίπτωση είναι εξαιρετικά σημαντική στην αύξηση της παραγωγικότητας, καμιά μεμονωμένη οριακή καινοτομία δεν έχει δραματικές επιπτώσεις, και μπορεί πολλές φορές να περνούν απαρατήρητες, χωρίς να αναφέρονται πουθενά. Ωστόσο, οι επιπτώσεις είναι ολοφάνερες στη σταθερή αύξηση της παραγωγικότητας, που αντανακλάται με τις αλλαγές στους συντελεστές σε πίνακες εισροών και εκροών διαχρονικά για το υφιστάμενο φάσμα προϊόντων και υπηρεσιών.

- (β) *Ριζοσπαστικές καινοτομίες:* Πρόκειται για ασυνεχείς επινοήσεις που τον τελευταίο καιρό προκύπτουν κυρίως ως αποτέλεσμα σκόπιμης δραστηριότητας E+A στις επιχειρήσεις ή και στα πανεπιστήμια και τα κρατικά ερευνητικά κέντρα. Δεν υπάρχει κανένας τρόπος με τον οποίο το νάυλον θα μπορούσε να έχει προκύψει από τη βελτίωση της παραγωγικής διαδικασίας σε βιομηχανίες ρεγιόν και στον κλάδο μάλλινων. Ούτε φυσικά θα ήταν ποτέ δυνατόν να προκύψει η πυρηνική ενέργεια από οριακές βελτιώσεις στους σταθμούς παραγωγής ενέργειας που λειτουργούν με άνθρακα ή πετρέλαιο. Οι ριζοσπαστικές καινοτομίες κατανέμονται άνισα στους διάφορους τομείς και στο χρόνο. Ωστόσο, η έρευνα μας δεν φαίνεται να επιβεβαιώνει την άποψη του Mensch ότι η εμφάνισή τους συγκεντρώνεται συνήθως σε περιόδους μεγάλων υφέσεων ως απάντηση στην κατάρρευση ή την κάμψη καθιερωμένων αγορών (Freeman, Clark και Soete, 1982). Θα συμφωνήσουμε όμως με τον Mensch πως, οποτεδήποτε ανακύψουν, θα είναι σημαντικές ως δυνητική αφετηρία για τη δημιουργία νέων αγορών, και για τα μεγάλα κύματα επενδύσεων που συνδέονται με τις οικονομικές ανθίσεις. Και οι ριζοσπαστικές διαδικασίες μπορεί να εμπεριέχουν συχνά μια σύνθεση καινοτομιών προϊόντος, διαδικασίας και οργάνωσης. Ριζοσπαστικές καινοτομίες, όπως το ρεγιόν ή τα «αντισυλληπτικά χάπια», μπορεί να έχουν δραματικές συνέπειες, για πολλές δεκαετίες, δηλ. είναι δυνατόν να προκαλέσουν δραματικές διαρθρωτικές αλλαγές. Από την άποψη όμως της συνολικής οικονομικής τους σημασίας, η επίπτωσή τους μπορεί να είναι πολύ μικρή και τοπικά περιορισμένη, εκτός αν μια ολόκληρη ομάδα καινοτομιών συνδεθούν μαζί και συμβάλλουν στη δημιουργία νέων αγορών και υπηρεσιών, όπως είναι ο κλάδος συνθετικών υλικών ή ο κλάδος ημιαγωγών.
- (γ) *Αλλαγές στο «σύστημα της τεχνολογίας»:* Πρόκειται για αλλαγές στην τεχνολογία με εκτεταμένες συνέπειες, που επηρεάζουν μερικούς κλάδους της οικονομίας, αλλά και δίνουν ώθηση στη δημιουργία εξολοκλήρου

νέων τομέων στικών και κές καινοτομείς. Ο Κεντην οικονομιών («οικονομικά αλληλονομιών σχανικών και απόσταξης 1982).

(δ) *Μεταβολές στάσεις»):* κτεταμένες συμπεριφορές φέρνει μαζί του. Και μπορεί στημάτων αλλαγής, μία, δηλ. δια υπηρεσιών μεσα σχεδιασμάτων παράδειγμα μικό» (Per δή οι συνε νολογικές κασίας και παραγωγή τηγορία α σικών τρόπων βάλλονται τους διευθυντές) για μεγάλους στροφής» κονομικών κό πλαισίου κασία δια

Εισροές «βαριά παραδείγματα»

‘Οπως αποσα οικονομικό πο νοτομιών ή α

ίση» («learning by
τη μεγάλη σπου-
δητητας στη χρήση
είγματος χάρη, η
κότητα στο εργο-
76) για τον κόπτη-
καινοτομίες συν-
του εργοστασίου
οιόντων και υπη-
τη η συνδυασμένη
της παραγωγικό-
ι δραματικές επι-
ήρητες, χωρίς να
φάνερες στη στα-
μι με τις αλλαγές
ρονικά για το υφι-

τινοήσεις που τον
κόπιμης δραστη-
α και τα κρατικά
οποίο το νάυλον
ραγωγικής διαδι-
. Ούτε φυσικά θα
οριακές βελτιώ-
γούν με άνθρακα
ται άνισα στους
δεν φαίνεται να
συγκεντρώνεται
την κατάρρευση
Soete, 1982). Θα
νακύψουν, θα εί-
α νέων αγορών,
τις οικονομικές
περιέχουν συχνά
ργάνωσης. Ριζο-
ληπτικά χάπια»,
ετίες, δηλ. είναι
αγές. Από την ά-
η επίπτωσή τους
τός αν μια ολό-
υν στη δημιουρ-
νθετικών υλικών

α αλλαγές στην
ρικούς κλάδους
ία εξολοκλήρου

νέων τομέων. Οι αλλαγές αυτές βασίζονται σε ένα συνδυασμό ριζοσπα-
στικών και οριακών καινοτομιών, μαζί με τις οργανωτικές και διοικητι-
κές καινοτομίες που επηρεάζουν περισσότερες από μία ή λίγες επιχειρή-
σεις. Ο Keirstead (1948), αναπτύσσοντας μια σουμπετεριανή θεωρία για
την οικονομική μεγέθυνση, εισήγαγε την έννοια των «αστερισμών» καινο-
τομιών («constellations» of innovations) που είναι τεχνικά και οικονο-
μικά αλληλένδετες. Ένα προφανές παράδειγμα είναι η ομάδα των και-
νοτομιών συνθετικών υλικών, των πετροχημικών καινοτομιών, των μη-
χανικών καινοτομιών στη χύτευση με έγχυση (injection moulding) και την
απόσταξη των πολυάριθμων άλλων καινοτομιών που καθιερώθηκαν στις
δεκαετίες του '20, του '30, του '40 και του '50 (Freeman, Clark, και Soete,
1982).

(δ) *Μεταβολές στο τεχνο-οικονομικό παράδειγμα* («τεχνολογικές επανα-
στάσεις»): Μερικές μεταβολές στα συστήματα τεχνολογίας έχουν τόσο ε-
κτεταμένες επιπτώσεις ώστε να ασκούν τελικά σημαντική επίδραση στη
συμπεριφορά ολόκληρης της οικονομίας. Μια μεταβολή αυτού του είδους
φέρνει μαζί της πολλές ομάδες ριζοσπαστικών και οριακών καινοτομιών.
Και μπορεί επίσης να περιλαμβάνει έναν αριθμό νέων τεχνολογικών συ-
στημάτων. Ζωτικό χαρακτηριστικό αυτού του τέταρτου τύπου τεχνικής
αλλαγής, είναι ότι έχει εισδυτικές επιπτώσεις σε ολόκληρη την οικονο-
μία, δηλ. δεν οδηγεί μόνο στην εμφάνιση μιας νέας κλίμακας προϊόντων,
υπηρεσιών, συστημάτων και κλάδων, αλλά και επηρεάζει άμεσα ή έμ-
μεσα σχεδόν κάθε άλλο κλάδο της οικονομίας, δηλ. είναι ένα «μετα-
παράδειγμα» (meta-paradigm). Χρησιμοποιούμε τον όρο «τεχνο-οικονο-
μικό» (Perez, 1983) και όχι «τεχνολογικό παράδειγμα» (Dosi, 1982), επει-
δή οι συνεπαγόμενες αλλαγές προχωρούν πολύ μακρύτερα από τις μηχα-
νολογικές τροχιές για τις συγκεκριμένες τεχνολογίες προϊόντος ή διαδι-
κασίας και επηρεάζουν τη δομή του κόστους εισροών και τις συνθήκες
παραγωγής και διανομής σε ολόκληρο το σύστημα. Η τέταρτη αυτή κα-
τηγορία αντιστοιχεί στην έννοια των Nelson και Winter των «γενικών φυ-
σικών τροχιών» («general natural trajectories») και, από τη στιγμή που επι-
βάλλονται ως κυρίαρχη επιρροή στους μηχανικούς, τους σχεδιαστές και
τους διευθύνοντες, γίνονται «τεχνολογικό καθεστώς» (technological regi-
me) για μερικές δεκαετίες. Από αυτό γίνεται φανερό ότι βλέπουμε τους
μεγάλους κύκλους του Schumpeter και τις «δημιουργικές θύελλες κατα-
στροφής» (creative gales of destruction) ως μια διαδοχή των «τεχνο-οι-
κονομικών παραδειγμάτων» σε συνάρτηση με ένα χαρακτηριστικό θεσμι-
κό πλαίσιο το οποίο όμως εμφανίζεται μόνο μετά από μια επίπονη διαδι-
κασία διαρθρωτικών αλλαγών.

Εισροές «βασικού συντελεστή» και μεταβολή του τεχνο-οικονομικού παραδείγματος

Όπως αποσαφηνίστηκε στα πιο πάνω τμήματα, η έννοιά μας για το «τεχνο-
οικονομικό παράδειγμα» είναι πολύ ευρύτερη από εκείνη των ομάδων και-
νοτομιών ή ακόμη και από την έννοια των «τεχνολογικών συστημάτων»

(technology systems). Αναφερόμαστε σε ένα συνδυασμό αλληλένδετων προϊόντων και διαδικασιών, τεχνικών, οργανωτικών, διοικητικών καινοτομιών, που ενσωματώνουν ένα ποσοτικό άλμα στη δυνητική παραγωγικότητα για ολόκληρη σχεδόν την οικονομία και ανοίγουν μια ασυνήθιστα μεγάλη κλίμακα επενδύσεων και ευκαιριών κέρδους. Μια τέτοια μεταβολή του παραδείγματος συνεπάγεται έναν μοναδικό νέο συνδυασμό κρίσιμων νέων τεχνικών και οικονομικών πλεονεκτημάτων.

Προφανώς, ένα από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά του πρότυπου διάδοσης του νέου τεχνο-οικονομικού παραδείγματος είναι η εξάπλωσή του από τους αρχικούς κλάδους ή περιοχές της εφαρμογής του σε μια ευρύτερη περιοχή κλάδων και υπηρεσιών και στην οικονομία ως σύνολο (πίνακας 1). Όταν κάνουμε λόγο για αλλαγή «παραδείγματος» εννοούμε ακριβώς το ριζικό μετασχηματισμό της επικρατούσας μηχανικής και διοικητικής κοινής λογικής για την καλύτερη παραγωγικότητα και την πιο κερδοφόρα πρακτική, που έχει εφαρμογή σχεδόν σε κάθε κλάδο της οικονομίας (δηλ. μιλούμε για ένα «μετα-παράδειγμα»).

Η οργανωτική αρχή κάθε επόμενου παραδείγματος και η δικαιολόγηση της έκφρασης «τεχνο-οικονομικό παράδειγμα» πρέπει να αναζητηθεί όχι μόνο σε μία νέα κλίμακα προϊόντων και συστημάτων, αλλά κυρίως σε ολόκληρη τη δυναμική της δομής του σχετικού κόστους όλων των πιθανών εισροών που χρησιμοποιούνται στην παραγωγική διαδικασία. Σε κάθε νέο «τεχνο-οικονομικό παράδειγμα», μια συγκεκριμένη εισροή ή ένα ορισμένο σύνολο εισροών, που μπορεί να περιγραφεί ως ο «βασικός συντελεστής» αυτού του παραδείγματος ικανοποιεί τις ακόλουθες συνθήκες:

- (α) Σχετικό κόστος που να είναι σαφέστατα χαμηλό και να φθίνει με ταχύτατο ρυθμό. Όπως επισημαίνουν ο Rosenberg (1975) και άλλοι οικονομολόγοι, οι μικρές αλλαγές στο σχετικό κόστος δεν έχουν παρά ελάχιστη επίπτωση στη συμπεριφορά των μηχανικών, σχεδιαστών και ερευνητών. Μόνον οι μεγάλες και μόνιμες αλλαγές έχουν τη δύναμη να μετασχηματίζουν τους κανόνες αποφάσεων και τις διαδικασίες της «κοινής λογικής» για τους μηχανικούς και τους διευθύνοντες (Perez, 1985, Freeman και Soete, 1987).
- (β) Να υπάρχει σχεδόν απεριόριστη προσφορά σε μακροχρόνιες περιόδους. Μπορούν φυσικά να υπάρχουν προσωρινές ελλείψεις σε μια περίοδο γρήγορης αύξησης της ζήτησης για το νέο βασικό συντελεστή, αλλά θα πρέπει να είναι σαφές ότι δεν υπάρχουν σοβαρά εμπόδια για μια τεράστια αύξηση της ζήτησης για το νέο βασικό συντελεστή, αλλά θα πρέπει να είναι σαφές ότι δεν υπάρχουν σοβαρά εμπόδια για μια τεράστια αύξηση της προσφοράς στη μακροχρόνια περίοδο. Πρόκειται ουσιαστικά για συνθήκη εμπιστοσύνης, που επιτρέπει τη λήψη σημαντικών επενδυτικών αποφάσεων οι οποίες εξαρτώνται από αυτή τη μακροχρόνια διαθεσιμότητα.
- (γ) Να υπάρχει σαφής δυνατότητα χρησιμοποίησης ή ενσωμάτωσης του νέου βασικού συντελεστή ή συντελεστών σε πολλά προϊόντα και διαδικασίες σε ολόκληρο το οικονομικό σύστημα. Είτε άμεσα, είτε (πιο συχνά) μέσα από ένα σύνολο συνδεόμενων καινοτομιών, που ταυτόχρονα μειώνουν το

Θα υποστηρίξαμε ότι το πετρέλαιο, το «κύμα Kondratieff» στηρίζαμε ότι τα χάλυβας στο ταξίδι μεταφορές στην παραδοσιακή 1, στήλη 5.

Είναι αυτονόητο ότι ως «βασική» την ανάπτυξη της εκτιμήθηκε κατά την οποία φώνη τεχνολογιών ορίων πέραν της γικότητας ή η διαφορετικούς αρχαιολόγοι έστικών συντελεστής σε «Λίθινη Εποχή».

Από καθαρούς δετων καινοτομίας μπορούσε πιθανότατα περισσότερο πολιτικούς κοινωνικούς παραγόντες της Arthur). Όταν χνει σημάδια μελλοντικά και ται οι υψηλοί όταν πολλές αποτυχίες, οι παραλογές θα είναι

Ο νέος «βασικός» αλλά μόνο στήματος τεχνολογίας οι οποίες συναρπάζουν την παγκόσμια αγορά.

ό αλληλένδετων
κητικών καινοτο-
παραγωγικότητα
υνήθιστα μεγάλη
ιεταβολή του πα-
ρίσιμων νέων τε-

ου πρότυπου διά-
άπλωσή του από
ι ευρύτερη περιο-
ίνακας 1). Όταν
βώς το ριζικό με-
ς κοινής λογικής
τρακτική, που έ-
μιλούμε για ένα

η δικαιολόγηση
αζητηθεί όχι μό-
ριώς σε ολόκλη-
τιθανών εισροών
άθε νέο «τεχνο-
ρισμένο σύνολο
στής» αυτού του

θίνει με ταχύτα-
λοι οικονομολό-
ά ελάχιστη επί-
και ερευνητών.
α μετασχηματί-
κοινής λογικής»
5, Freeman και

νιες περιόδους.
ια περίοδο γρή-
ί, αλλά θα πρέ-
α τεράστια αύ-
πρέπει να είναι
ια αύξηση της
τικά για συνθή-
νδυτικών απο-
διαθεσιμότητα.
ωσης του νέου
αι διαδικασίες
ο συχνά) μέσα
να μειώνουν το

κόστος και μεταβάλλουν την ποιότητα του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού,
των εισροών εργασίας και των άλλων εισροών στο σύστημα.

Θα υποστηρίξουμε ότι ο συνδυασμός αυτός χαρακτηριστικών ισχύει σήμε-
ρα για τη μικροηλεκτρονική και θα συζητήσουμε πιο πολύ το σημείο αυτό πιο
κάτω, όταν συζητήσουμε για το «παράδειγμα της τεχνολογίας της πληροφό-
ρησης» («information technology paradigm»). Αυτό ίσχυε ίσαμε πρόσφατα για
το πετρέλαιο, που στήριξε τη μεταπολεμική οικονομική άνθιση (το τέταρτο
«κύμα Kondratieff»). Πριν από αυτό, και περισσότερο ενδεικτικά, θα υπο-
στηρίζαμε ότι το ρόλο των βασικών συντελεστών έπαιξε ο χαμηλού κόστους
χάλυβας στο τρίτο κύμα Kondratieff, οι χαμηλού κόστους και ατμοκίνητες
μεταφορές στη «Βικτωριανή» οικονομική άνθιση κατά το 19ο αιώνα (πίνα-
κας 1, στήλη 5 – «Κλάδος βασικού συντελεστή...»).

Είναι αυτονόητο ότι καθεμιά από αυτές τις εισροές οι οποίες αναγνωρίζον-
ται ως «βασικοί συντελεστές», υπήρχε (και ήταν σε χρήση) πολύ πριν από
την ανάπτυξη του νέου παραδείγματος. Ωστόσο, η πλήρης δυναμικότητά της
εκτιμήθηκε και η ικανοποίηση των πιο πάνω συνθηκών έγινε δυνατή μόνον
όταν ο προηγούμενος «βασικός συντελεστής» και «ο αστερισμός των συνα-
φών τεχνολογιών», έδωσαν σημάδια φθίνουσας απόδοσης και προσέγγισης
των ορίων πέρα από τα οποία είναι αδύνατη η παραπέρα αύξηση της παραγω-
γικότητας ή η πραγματοποίηση νέων κερδοφόρων επενδύσεων. (Σε εντελώς
διαφορετικούς τύπους κοινωνίας και σε διαφορετικές ιστορικές συνθήκες, οι
αρχαιολόγοι έχουν επίσης αναγνωρίσει την κρίσιμη σπουδαιότητα των «βα-
σικών συντελεστών» στην οικονομική μεγέθυνση κατά την ταξινόμησή τους
σε «Λίθινη Εποχή», «Εποχή του Χαλκού» και «Εποχή του Σιδήρου»).

Από καθαρά τεχνική άποψη, το πραγματικά σαρωτικό κύμα των αλληλέν-
δετων καινοτομιών, το οποίο ξεπηδά από μια τεχνολογική επανάσταση, θα
μπορούσε πιθανότατα να έχει εμφανιστεί νωρίτερα και να έχει αναπτυχθεί με
τρόπο περισσότερο βαθμιαίο. Ωστόσο, υπάρχουν ισχυροί οικονομικοί και
κοινωνικοί παράγοντες που λειτουργούν αρχικά ως παράγοντες μακροχρό-
νιας συστολής και κατόπιν ως απελευθερωτικές δυνάμεις. Οι μαζικές εξωτε-
ρικές επιδράσεις που δημιουργούνται και ευνοούν τη διάδοση και γενίκευση
του επικρατούντος παραδείγματος, ενεργούν ως ισχυρός αποτρεπτικός πα-
ράγοντας της αλλαγής για μια μακρά περίοδο (βλ. Κεφάλαιο 26 του Brian
Arthur). Όταν η παραγωγικότητα, ακολουθώντας τις παλαιές τροχιές, δεί-
χνει σημάδια ότι εξαντλούνται τα περιθώρια οικονομικής μεγέθυνσης, ενώ τα
μελλοντικά κέρδη απειλούνται σοβαρά, μόνο τότε φαίνεται να δικαιολογούνται
οι υψηλοί κίνδυνοι και το κόστος πειραματισμού με νέες τεχνολογίες. Και
όταν πολλές από τις δοκιμές αυτές θα έχουν στεφθεί από αδιαφιλονίκητη επι-
τυχία, οι παραπέρα εφαρμογές θα γίνουν ευκολότερες και οι επενδυτικές επι-
λογές θα είναι λιγότερο ριψοκίνδυνες.

Ο νέος «βασικός συντελεστής» δεν εμφανίζεται ως μια απομονωμένη εισ-
ροή, αλλά μάλλον αποτελεί τον πυρήνα ενός γρήγορα αναπτυσσόμενου συ-
στήματος τεχνικών, κοινωνικών και διοικητικών καινοτομιών, μερικές από
τις οποίες συνδέονται με την παραγωγή του ίδιου αυτού του συντελεστή και
άλλες συναρτώνται με τη χρησιμοποίησή του. Οι καινοτομίες αυτές, στην αρ-

Πίνακας 1

Ένα δοκιμαστικό σχεδιάγραμμα μερικών από τα κύρια χαρακτηριστικά των διαδοχικών μεγάλων κυμάτων
(τρόποι οικονομικής μεγέθυνσης)

1	2	3	4	5	6	7	8
Αριθμός	Προσεγγι- στική πε- ριοδολόγη- ση, Ανοδι- κή φάση, Καθοδική φάση	Περιγραφή	Κύριοι «κινη- τήριοι κλάδοι»	Κλάδοι βασι- κού συντελε- στή που προ- μενη αύξηση τομέων υποδο- μής	Άλλοι τομείς που επεκτεί- νονται γρήγο- ρα από μικρή ποσότη- τες σε φθίνου- σες τιμές	Περιορισμοί προηγούμενου τεχ- νο-οικονομικού παραδείγματος και μορφές συνεργασίας και τρόποι με τους οποίους τα και ανταγωνισμού νέα παραδείγματα προσφέρουν κάποιες λύσεις.	Οργάνωση επιχειρήσεων και μικρών επιχειρήσεων (100 απασχολούμενοι). Εταιρικές δομές που διευκολύνουν τη συνεργασία των τεχνικών καινοτόμων και των χρηματοοικονομικών διευθυντών. Ντόπιο κεφάλαιο και ατομικός πλούτος.
Πρώτο	Δεκαετίες του 1770 και 1780 ως τις δεκαετίες του 1830 και 1840. «Βιομηχα- νική Επα- νάσταση». «Δύσκο- λοι Καιροί».	Πρώιμη εκμηχάνιση Kondratieff	Υφαντικά προϊόντα. Χημικά υφαν- τουργίας. Μη- χανήματα υ- φαντουργίας. Κατεργασία και τήξη σιδή- ρου. Υδάτινη ενέργεια. Αγ- γειοπλαστική. Κεντρικά κα- νάλια. Οδοί με διόδια.	Βαμβάκι Χυτοσίδηρος σε χελώνες	Ατμομηχα- νές. Μηχανές.	Περιορισμοί κλίμακας, έλεγχος αδιαδικασίας και εκμηχάνιση στο οικιακό σύστημα «ανάθε- σης». Περιορισμοί χειροκίνη- των εργαλείων και διαδικα- σιών. Λύσεις που προσφέρουν προοπτικές μεγαλύτερης παρα- γωγικότητας και υψηλότερων ποσοστών κέρδους μέσα από την εκμηχάνιση και την εργο- στασιακή οργάνωση στους ηγε- τικούς κλάδους.	Ανταγωνισμός μεταξύ α- τομικών επιχειρηματιών και μικρών επιχειρή- σεων (100 απασχολούμε- νοι). Εταιρικές δομές που διευκολύνουν τη συ- νεργασία των τεχνικών καινοτόμων και των χρηματοοικονομικών διευθυντών. Ντόπιο κε- φάλαιο και ατομικός πλούτος.
Δεύτερο	Δεκαετίες του 1830 και 1840 ως τις δεκαετίες του 1880 και 1890	Ενέργεια ατ- μού και σιδη- ρόδρομοι Kondratieff.	Ατμομηχα- νές. Ατμό- πλοια. Εργα- λειομηχανές. Σίδηρος. Εξο- πλισμός σιδη- ροδρόμων.	Άνθρακας Μεταφορές	Χάλυβας. Η- λεκτρισμός. Φυσικό αέριο. Συνθετικές χρωστικές ουσίες. Βαριά μηχα-	Περιορισμοί υδάτινης δύναμης από την άποψη της ακαμψίας τη θέσης, της κλίμακας παρα- γωγής, της αξιοπιστίας και έ- κτασης των εφαρμογών που πε- ριορίζουν την παραπέρα ανά- πτυξη της εκβιομηχάνισης και	Αποκορύφωμα ανταγω- νισμού μικρών επιχειρή- σεων, αλλά οι μεγάλες ε- πιχειρήσεις απασχολούν τώρα χιλιάδες και όχι μόνον εκατοντάδες. Κα- θώς αυξάνονταν οι επι-

νάσταση». «Δύσκολοι Καιροί».

ρος. Τουτηνή ενέργεια. Αγγειοπλαστική. Κεντρικά κανάλια. Οδοί με διόδια.

ποσοστών κέρδους μέσα από την εκμηχάνιση και την εργοστασιακή οργάνωση στους ηγετικούς κλάδους. χρηματοοικονομικών διευθυντών. Ντόπιο κεφάλαιο και ατομικός πλούτος.

Δεύτερο	Δεκαετίες του 1830 και 1840 ως τις δεκαετίες του 1880 και 1890.	Ενέργεια ατμού και σιδηρόδρομοι	Ατμομηχανές. Ατμόπλοια. Εργαλειομηχανές. Σίδηρος. Εξοπλισμός σιδηροδρόμων. Σιδηρόδρομοι Παγκόσμια ναυτιλία.	Άνθρακας λεκτρισμός. Φυσικό αέριο. Συνθετικές χρωστικές ουσίες. Βαριά μηχανική	Χάλυβας. Ηλεκτρική. Καλώδια και σύρματα. Βαριά μηχανική. Βαρύς εξοπλισμός. Χαλύβδινα πλοία. Βαριά χημικά. Συνθετικές χρωστικές ουσίες.	Περιορισμοί υδάτινης δύναμης από την άποψη της ακαμψίας τη θέσης, της κλίμακας παραγωγής, της αξιοπιστίας και έκτασης των εφαρμογών που περιορίζουν την παραπέρα ανάπτυξη της εκβιομηχάνισης και της εργοστασιακής παραγωγής στην οικονομία ως σύνολο. Σε μεγάλο βαθμό ξεπεράστηκαν από την ατμομηχανή και το νέο σύστημα μεταφορών.	Αποκορύφωμα ανταγωνισμού μικρών επιχειρήσεων, αλλά οι μεγάλες επιχειρήσεις απασχολούν τόρα χιλιάδες και όχι μόνον εκατοντάδες. Καθώς αυξάνονταν οι επιχειρήσεις και οι αγορές, οι εταιρίες περιορισμένης ευθύνης και οι μετοχικές επέτρεψαν να διαμορφωθούν νέα πρότυπα επενδύσεων, ανάλυψης κινδύνου και ιδιοκτησίας.
Τρίτο	Δεκαετίες του 1880 και 1890 ως τις δεκαετίες του 1930 και 1940	Ηλεκτρισμός και βαριά μηχανική	Ηλεκτρική μηχανική. Ηλεκτρικές μηχανές. Καλώδια και σύρματα. Βαριά μηχανική. Βαρύς εξοπλισμός. Χαλύβδινα πλοία. Βαριά χημικά. Συνθετικές χρωστικές ουσίες.	Χάλυβας	Αυτοκίνητα. Αεροπλάνα. Τηλεπικοινωνίες. Ραδιόφωνο. Αλουμίνιο. Διαρκή καταναλωτικά αγαθά. Πετρέλαιο. Πλαστικά.	Περιορισμοί του σιδήρου ως μηχανικού υλικού από άποψη ισχύος, αντοχής, ακρίβειας κ.λπ., που ενμέρει ξεπεράστηκε από την παγκόσμια προσφορά φτηνού χάλυβα και κραμάτων του. Οι περιορισμοί των άκαμπτων ιμάντων, τροχαλιών κ.λπ. που κινούνταν από μια μεγάλη μηχανή ατμού, ξεπεράστηκαν από τη μοναδιαία και ομαδική κίνηση από ηλεκτρικές μηχανές, υπερκείμενους γερανούς και μηχανικά εργαλεία που επιτρέπουν τεράστιες βελτιώσεις στις κατασκευαστικές μελέτες και στην εξοικονόμηση κεφαλαίου. Προτυποποίηση που διευκολύνει τις διεθνείς εργασίες.	Εμφάνιση των γιγαντιαίων επιχειρήσεων, καρτέλ, τραστ και συγχωνεύσεων. Το μονοπώλιο και ολιγοπώλιο γίνονται τυπικό γνώρισμα. «Ρύθμιση» ή κρατική ιδιοκτησία των «φυσικών» μονοπωλίων και των επιχειρήσεων «κοινής ωφέλειας». Συγκέντρωση τραπεζικών εργασιών και «χρηματιστικού κεφαλαίου». Εμφάνιση των εξειδικευμένων «μεσαίων μάνατζερ» στις μεγάλες επιχειρήσεις.

Αριθμός	Προσεγγιστική περιοδολόγηση. Ανοδική φάση Καθοδική φάση	Περιγραφή	Κύριοι «κινητήριοι κλάδοι» και προκαλούμενη αύξηση τομέων υποδομής	Κλάδοι βασικού συντελεστή που προσφέρουν άφθονες ποσότητες σε φθίνουσες τιμές	Άλλοι τομείς που αυξάνονται γρήγορα από μικρή βάση	Περιορισμοί προηγούμενου τεχνο-οικονομικού παραδείγματος και τρόποι με τους οποίους τα νέα παραδείγματα προσφέρουν κάποιες λύσεις	Οργάνωση επιχειρήσεων και μορφές συνεργασίας και ανταγωνισμού
Τέταρτο	Δεκαετίες του 1930 και 1940 ως τις δεκαετίες του 1980 και 1990. Χρυσή εποχή της ανάπτυξης και της κεϋνσιανής πλήρους απασχόλησης Κρίση διαρθρωτικής προσαρμογής.	«Φορντιστική» μαζική παραγωγή Kondratieff	Αυτοκίνητα, Φορτηγά, Ρυμουλκά οχήματα. Άρματα μάχης. Εξοπλισμός μηχανοκίνητων πολεμικών μέσων. Αεροπλάνα. Διαρκή καταναλωτικά αγαθά. Εργοστάσια κατεργασίας. Συνθετικά υλικά. Πετροχημικά. Λεωφόροι. Αεροδρόμια. Λιμάνια.	Ενέργεια (ιδίως πετρέλαιο)	Ηλεκτρονικοί υπολογιστές. Ραντάρ. Εργαλειομηχανές NC. Φάρμακα. Πυρηνικά όπλα και πυρηνική ενέργεια. Πύραυλοι. Προγράμματα μικροηλεκτρονικής.	Περιορισμοί κλίμακας της παραγωγής κατά παρτίδες που ξεπεράστηκαν από τις διαδικασίες ροής και τις τεχνικές παραγωγής σε γραμή συναρμολόγησης, πλήρης τυποποίηση των συστατικών και υλικών και άφθονη, φτηνή ενέργεια. Νέα υποδείγματα βιομηχανικής εγκατάστασης και αστικής ανάπτυξης μέσα από την ταχύτητα και τη διάδοση του αυτοκινήτου και των εναέριων μεταφορών. Παραπέρα μείωση της τιμής των μαζικών καταναλωτικών προϊόντων.	Ολιγοπολιακός ανταγωνισμός. Πολυεθνικές εταιρίες που βασίζονται στις άμεσες ξένες επενδύσεις και στην εγκατάσταση εργοστασίων σε πολλούς τόπους. Ανταγωνιστική ανάθεση υπεργολαβιών από απόσταση ή κατακόρυφη ολοκλήρωση. Αύξουσα συγκέντρωση, τμηματοποίηση και ιεραρχικός έλεγχος. «Τεχνοδομή» στις μεγάλες εταιρίες.
Πέμπτο	Δεκαετίες του 1980 και 1990 ως το :	Πληροφορίες και επικοινωνίες Kondratieff	Ηλεκτρονικοί υπολογιστές. Ηλεκτρονικά κεφαλαιαυ-	«Τσιπς» (μιροηλεκτρονική)	Προϊόντα και διαδικασίες-βιοτεχνολογίας «τρίτης	Οι αρνητικές οικονομίες κλίμακας και η ακαμψία των γραμμών συναρμολόγη-	«Δίκτυα» μεγάλων και μικρών επιχειρήσεων που βασίζονται ολοένα και περισσό-

Κρίση
διαρθρωτι-
κής προ-
σαρμογής.

τροχημικά.
Λεωφόροι.
Αεροδρόμια.
Λιμάνια.

ταχύτητα και τη διά-
δοση του αυτοκινή-
του και των εναέριων
μεταφορών. Παρα-
πέρα μείωση της τι-
μής των μαζικών κα-
ταναλωτικών
προϊόντων.

ελεγχος. «Τεχνοδο-
μή» στις μεγάλες ε-
ταιρίες.

Πέμπτο	Δεκαετίες του 1980 και 1990 ως το ;	Πληροφορίες και επικοινώ- νίες Kondra- tieff	Ηλεκτρονικοί υπολογιστές. Ηλεκτρονικά κεφαλαιού- χικά αγαθά. Προγράμμα- τα H/Y. Εξο- πλισμός τηλε- πικοινωνιών. Οπτικές ίνες. Ρομπότ. Εύκα- καμπτα συ- στήματα με- ταποίησης (FMS). Κερα- μική. Τράπε- ζες δεδομέ- νων. Υπηρε- σίες πληρο- φοριών.	«Τσιπς» (μι- ροηλεκτρονι- κή)	Προϊόντα και διαδικασίες- βιοτεχνολο- γίας «τρίτης γενεάς». Δρα- στηριότητες του διαστήμα- τος. Καθαρά χημικά. Επι- λεκτική διά- δοση πληρο- φοριών (SDI).	Οι αρνητικές οικονο- μίες κλίμακας και η ακαμψία των γραμ- μών συναρμολόγη- σης και των εργο- στασιακών διαδικα- σιών ξεπεράστηκαν από τα εύκαμπτα συ- στήματα μεταποίη- σης, τη «δίκτυωση» και τις «οικονομίες πεδίου δράσης». Οι περιορισμοί της έν- τασης ενέργειας και της έντασης υλικών ξεπεράστηκαν ενμέ- ρει από τα συστήμα- τα και στοιχεία ηλε- κτρονικού ελέγχου. Οι περιορισμοί της ιεραρχικής τμηματο- ποίησης ξεπεράστη- καν από τη «συστη- ματοποίηση», «δι- κτύωση» και ολο- κλήρωση του σχε- δίου, της παραγωγής και του μάρκετινγκ.	«Δίκτυα» μεγάλων και μικρώνεπιχειρή- σεων που βασίζονται ολοένα και περισσό- τερο σε δίκτυα ηλε- κτρονικών υπολογι- στών και στη στενή συνεργασία στην τε- χνολογία, τον έλεγ- χο ποιότητας, την εκπαίδευση, τον ε- πενδυτικό σχεδιασμό («έγκαιρες επενδύ- σεις») κ.λπ. Η «Kei- retsu» και παρόμοιες δομές που προσφέ- ρουν εσωτερικές δο- μές κεφαλαίου.
--------	--	---	---	-------------------------------------	---	--	--

* Όλες οι στήλες που αφορούν το «πέμπτο κύμα Kondratieff» έχουν κατ' ανάγκη εικονολογικό χαρακτήρα.

<i>Αριθμός</i>	<i>Τεχνολογικοί ηγέτες</i>	<i>Νέες βιομηχανικές και εκβιομηχανισμένες χώρες</i>	<i>Μερικά γνωρίσματα των καπρόσφατα εκβιομηχανισμένων</i>	<i>Όψεις του διεθνούς καθεστώτων ρυθμίσεων</i>	<i>Κύρια χαρακτηριστικά του εθνικού συστήματος ρυθμίσεων</i>	<i>Κύρια χαρακτηριστικά του εθνικού συστήματος καινοτομιών</i>	<i>Μερικά γνωρίσματα της ανάπτυξης του τριτογενούς νοτόμοι επιχειρηματίες/μηχανικοί</i>	<i>Αντιπροσωπευτικοί και λόγοι και φιλόσοφοι πολιτικοί, οικονομολόγοι και φιλόσοφοι</i>
----------------	----------------------------	--	---	--	--	--	---	---

<i>Πρώτο</i>	<i>Βρετανία</i>	<i>Γερμανικά κράτη</i>	<i>Κατάρρευση και αποδιοργάνωση της φεουδαρχίας και των μεσαιωνικών μονοπωλίων, συντεχνιών, διοδίων, προνομίων και περιορισμών στο εμπόριο, τη βιομηχανία και τον ανταγωνισμό.</i>	<i>Εμφάνιση της βρετανικής υπεροχής στο εμπόριο και τη διεθνή χρηματοδότηση μετά τη συντριβή του Ναπολέοντα.</i>	<i>Ενθάρρυνση της επιστήμης μέσα από τις Εθνικές Ακαδημίες, τις Βασιλικές Εταιρίες κ.λπ. Μηχανικοί, καινοτρικού εμπορίου σε νέα αστικά κέντρα. Πολύ μικρός κρατικός μηχανισμός. Οι έμποροι ως πηγή του κεφαλαίου.</i>	<i>Γρήγορη επέκταση του λιανικού και χοντρικού εμπορίου σε νέα αστικά κέντρα. Πολύ μικρός κρατικός μηχανισμός. Οι έμποροι ως πηγή του κεφαλαίου.</i>	<i>Arkwright</i>	<i>Smith</i>
	<i>Γαλλία</i>	<i>Ολλανδία</i>	<i>Καταπίεση των ενώσεων. Καθιέρωση του Laissez-faire ως κυριάρχου κανόνα.</i>	<i>Εμφάνιση της βρετανικής υπεροχής στο εμπόριο και τη διεθνή χρηματοδότηση μετά τη συντριβή του Ναπολέοντα.</i>	<i>Ενθάρρυνση της επιστήμης μέσα από τις Εθνικές Ακαδημίες, τις Βασιλικές Εταιρίες κ.λπ. Μηχανικοί, καινοτρικού εμπορίου σε νέα αστικά κέντρα. Πολύ μικρός κρατικός μηχανισμός. Οι έμποροι ως πηγή του κεφαλαίου.</i>	<i>Γρήγορη επέκταση του λιανικού και χοντρικού εμπορίου σε νέα αστικά κέντρα. Πολύ μικρός κρατικός μηχανισμός. Οι έμποροι ως πηγή του κεφαλαίου.</i>	<i>Boulton</i>	<i>Say</i>

<i>Δεύτερο</i>	<i>Βρετανία</i>	<i>Ιταλία</i>	<i>Αποκορύφωμα του laissez-faire. «Κράτος-νυχτοφύλακας» με ελάχιστα καθήκοντα ρυθμίσεων εκτός από την προστασία της ιδιοκτησίας και του νομικού</i>	<i>«Pax Britannica» Βρετανική ναυτική, οικονομική και εμπορική κυριαρχία.</i>	<i>Ιδρυση του Ινστιτούτου Μηχανολόγων και εξέλιξη των Ιστιούτων Μηχανικής του Ηνωμένου Βασιλείου. Περισσότερο γρήγορη ανάπτυξη της επαγγελματικής εκπαίδευσης και της εξειδίκευσης μηχανικών και ειδικευ-</i>	<i>Γρήγορη ανάπτυξη της οικιακής υπηρεσίας για τη μεσαία τάξη στη μεγαλύτερη υπηρεσία κή απασχόληση. Συνεχιζόμενη γρήγορη επέκταση των μεταφορών και διανομής. Διεθνείς</i>	<i>Whitworth</i>	<i>List</i>
	<i>Γαλλία</i>	<i>Ολλανδία</i>					<i>Brunel</i>	<i>Marx</i>

Δεύτερο	Βρετανία Γαλλία Βέλγιο Γερμανία ΗΠΑ	Ιταλία Ολλανδία Ελβετία Αυστρο- ουγγαρία	Αποκορύφωμα του laissez-faire, «Κράτος-νυχτοφύλακας» με ελάχιστα καθήκοντα ρυθμίσεων εκτός από την προστασία της ιδιοκτησίας και του νομικού πλαισίου για την παραγωγή και το εμπόριο. Αναγνώριση συντεχνιών. Πρώιμη κοινωνική ρύθμιση και έλεγχος της μόλυνσης	«Pax Britannica» Βρετανική ναυτική, οικονομική και εμπορική κυριαρχία. Διεθνές ελεύθερο εμπόριο. Κανόνας χρυσού	Πάρισι του Ινστιτού ανάπτυξης Βρετανικής Μηχανολόγων και εξέλιξη των Ιστιτούτων Μηχανικής του Ηνωμένου Βασιλείου. Περισσότερο γρήγορη ανάπτυξη της επαγγελματικής εκπαίδευσης και της εξειδίκευσης μηχανικών και ειδικευμένων εργατών αλλού στην Ευρώπη. Αυξανόμενη εξειδίκευση. Διεθνοποίηση του συστήματος ευρεσιτεχνιών. Μάθηση από την πράξη, τη χρήση και την αλληλεπίδραση.	Ερήγορη ανάπτυξη της οικιακής υπηρεσίας για τη μεσαία τάξη στη μεγαλύτερη υπηρεσική απασχόληση. Συνεχιζόμενη γρήγορη επέκταση των μεταφορών και διανομής. Διεθνείς ταχυδρομικές υπηρεσίες και επικοινωνίες. Ανάπτυξη των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών.	Stephenson Whitworth Brunel Armstrong Whitney Singer	Ricardo List Marx
	Τρίτο	Γερμανία ΗΠΑ Βρετανία Γαλλία Βέλγιο Ελβετία Ολλανδία	Ιταλία Αυστρο- ουγγαρία Καναδάς Σουηδία Δανία Ιαπωνία Ρωσία	Εθνικιστικές και ιμπεριαλιστικές κρατικές ρυθμίσεις ή κρατική ιδιοκτησία της βασικής υποδομής (υπηρεσίες κοινής ωφέλειας) Αγώνας ποιηση του διεδρόμου για τους εξόπλισμούς. Εκτεταμένες κοινωνικές ρυθμίσεις. Γρήγορη που οδήγησε σε επέκταση της κρατικής γραφειοκρατίας.	Ιμπεριαλισμός και αποικιοκρατία. Η «Pax Britannica» τερματίζεται με το τέλος του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Αποσταθεροποίηση του διεθνούς χρηματοοικονομικού και εμπορικού συστήματος. Γρήγορη που οδήγησε σε επέκταση της παγκόσμια κρίση και στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.	«Εσωτερικά» τμήματα και στη Γερμανία και στους κλάδους χημικών και ηλεκτρικής μηχανικής των ΗΠΑ. Επιστράτευση επιστημονικού δυναμικού των Πανεπιστημίων στα Technische Hochschulen και σε ισοδύναμα τεχνολογικά ιδρύματα. Εθνικά πρότυπα ιδρύματα και εθνικά ιδρύματα και εθνικά εργαστήρια. Γενική γείωση της απασχόλησης των εργαζομένων στις υπηρεσίες. Το Λονδίνο γίνεται το κέντρο των μεγαλύτερων διεθνών αγορών εμπορευμάτων.	Apokorúfoma του ΗΠΑ που ιδρύθηκαν στη Γερμανία και στους κλάδους χημικών και ηλεκτρικής μηχανικής των ΗΠΑ. Επιστράτευση επιστημονικού δυναμικού των Πανεπιστημίων στα Technische Hochschulen και σε ισοδύναμα τεχνολογικά ιδρύματα. Εθνικά πρότυπα ιδρύματα και εθνικά εργαστήρια. Γενική γείωση της απασχόλησης των εργαζομένων στις υπηρεσίες. Το Λονδίνο γίνεται το κέντρο των μεγαλύτερων διεθνών αγορών εμπορευμάτων.	Siemens E & A Carnegie Nobel Edison Krupp Bosch

Καθιέρωση του Laissez-faire ως κυριάρχου κανόνα.

χνολογίας από τη μετανάστευση ειδικευμένων εργατών. Βρετανικό Ίδρυμα Πολιτικών Μηχανικών. Μάθηση από την πράξη, τη χρήση και την αλληλεπίδραση.

	9	0	11	12	13	14	15	16	17
Αριθμός Τεχνολογικοί ηγέτες	Nέες βιομηχανικές και τα των καθεστώπρόσφατα των ρυθμίσεων εκβιομηχανισμένες χώρες	Mερικά γνωρίσματα των καθεστώπρόσφατα των ρυθμίσεων εκβιομηχανισμένες χώρες	Όψεις του διεθνούς καθεστώτος ρυθμίσεων των καινοτομίων	Κύρια χαρακτηριστικά της ανάπτυξης των καινοτομίων	Μερικά γνωρίσματα της ανάπτυξης των καινοτομίων	Αντιπροσωπευτικοί καινοτόμοι πτυχής του τρίτου γενούς τομέα	Πολιτικοί οικονομοποιητικοί καινοτόμοι επιχειρηματίες/μηχανισμοί φιλόσοφοι κοί		

Τέταρτο ΗΠΑ	Άλλες χώρες της Α' Αλλες ανατολικής χώρες της Ευρώπης ΕΟΚ Ιαπωνία Σουηδία Ελβετία ΕΣΣΔ Άλλες χώρες της ΕΖΕΣ Καναδάς Αυστραλία	«Κράτος ευημερίας» και «πολεμικό κράτος». Επιδιώκομενη κρατική ρύθμιση των επενδύσεων, της οικονομικής μεγέθυνσης και απασχόλησης σύμφωνα με τις κεϋνσιανές τεχνικές. Υψηλά επίπεδα κρατικών δαπανών και εκταμένη εμπλοκή του κράτους στην οικονομία. «Κοινωνική συναίνεση» με τα εργατικά συνδικάτα μετά την κατάρρευση του φασισμού. Μείωση του «κράτους ευημερίας», κατάργηση ρυθμίσεων και ιδιωτικοποίηση κατά τη διάρκεια της κρίσης προσαρμογής.	«Pax Americana» και στρατιωτική κρατική κυριαρχία κλάδους. Εκτεταμένη ρια παρέμβαση τησης και εξάπλωση της αστη στρατιωτική E & A πλωση των σούποικιοκρατίας. μέσα από συμβάσεις περι μάρκετ και Αγώνας δρόμου και εθνικά εργαστήρια. Αυξανόμενη κρατητική παρέμβαση στις πρατήρια καυσίμων, και την τεχνολογία. μενη αύξηση της Κυριαρχούμενο Γρήγορη επέκταση της κρατικής γραμματοποίησης από τις ΗΠΑ δευτεροβάθμιας και φειοκρατίας, των διεθνές χρηματανεπιστημιακής εκπόδωλων δυνάμετοδοτικό και παίδευσης. Μεταφορά εμπορικό καθετεχνολογίας μέσα από νικών υπηρεσιών. στώς (GATT, την εκτεταμένη χορή Γρήγορη αύξηση IMF, Διεθνής γηση αδειών, τις συμφωνίες τεχνογνωσίας των χρηματοοικοσταθεροποίηση και τις επενδύσεις από νομικών υπηρετού καθεστώπολυεθνικές εταιρίες. σιών, των ενιαίων του Bretton Woods στη δεκαετία του '70. τη χρήση και την αλληλεπίδραση.	Ανάπτυξη εξειδικευμένης Απότομη κάμψη Sloan NcNamara Ford Agnieri Nordhoff Matsushita Keynes Schumpeter Kalecki
-------------	---	--	---	---

Πέμπτο	Ιαπωνία ΗΠΑ Γερμανία Σουηδία Έλληνες	Βραζιλία Μεξικό Αργεντινή Βενεζουέλα Χιλή	Ρύθμιση της στρατηγικής ICT για την υποδομή. Κράτος του «μεγάλου αξελοφού» της	«Πολυπολικότητα». Περιφερειακά μπλοκ. δίου, της μηχανικής σιών πληροφόρητης αιδιαδικασίας και του σης, των τραπεζών παρατελέστηκε των μάρκετινγκ. Ολοκλήρωσης δεδομένων Noyce	Οριζόντια ολοκλήρωση Kobayashi της E & A, του σχετικού μπλοκ. δίου, της μηχανικής σιών πληροφόρητης αιδιαδικασίας και του σης, των τραπεζών παρατελέστηκε των μάρκετινγκ. Ολοκλήρωσης δεδομένων Noyce	Schumpeter Aoki Bertalanffy
--------	--------------------------------------	---	--	---	---	-----------------------------

κατά μετά την κατάρρευση του φασισμού. Μείωση του «κράτους ευημερίας», κατάργηση ρυθμίσεων και ιδιωτικοποίηση κατά τη διάρκεια της κρίσης προσαρμογής.

IMF, Διεθνής γηση σ' αυτών, τις συμ- της έρευνας και Τράπεζα) Αποφωνίες τεχνογνωσίας των χρηματοοικο- σταθεροποίηση και τις γικές επενδύσεις από νομικών υπηρε- του καθεστώ- πολυεθνικές εταιρίες. σιών, των ενιαίων τος του Bretton Μάθηση και την αλλη- για τουρισμό και Woods στη δε- τη χρήση. λεπίδρη αεροπορικά ταξίδια σε μεγάλη καετία του '70. κλίμακα.

Πέμπτο	Ιαπωνία ΗΠΑ Γερμανία Σουηδία Άλλες χώρες της Ινδία ΕΟΚ ΕΖΕΣ ΕΣΣΔ και Αίγυπτος άλλες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης Ταϊβάν Κορέα Καναδάς Αυστραλία	Βραζιλία Μεξικό Αργεντινή Βενεζουέλα Χιλή Ινδία Ινδονησία Τουρκία Πακιστάν Νιγηρία Αλγερία Τυνισία Άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής	Ρύθμιση της στρα- τηγικής ICT για την υποδομή. Κράτος του «μεγάλου αδελφού» ή της «μεγάλης αδελφής». Κατάργηση ρυθμίσεων και επαναρρυθμίσεις εθνικών χρηματοδοτικών οργανισμών και αγορών κεφαλαίου. Πιθανή εμφάνιση ενός νέου συμμετοχικού αποκεντρωμένου κράτους ευημερίας που θα βασίζεται στην ICT και στη συμμαχία πράσινων και κόκκινων.	«Πολυπολικό- Οριζόντια ολοκλήρω- Γρήγορη αύξηση Kobayashi τητα». Περιφε- ση της E & A, του σχε- των νέων υπηρε- Uenohara ρειακά μπλοκ. δίου, της μηχανικής σιών πληροφόρη- Barron Προβλήματα α- διαδικασίας και του σης, των τραπε- Benneton νάπτυξης των μάρκετινγκ. Ολοκλή- ζών δεδομένων Noyce κατάλληλων ρωση της διαδικασίας και των κλάδων διεθνών θεσμών σχεδιασμού με εκπαι- προγραμμάτων για τη ρύθμι- δευση πολλαπλών ειδι- για ηλεκτρονι- ση της παγκό- κοτήτων. Δίκτυα ηλε- κούς υπολογι- σμιας χρηματο- κτρονικών υπολογι- δότησης, του στών κφι συλλογική ση των υπηρεσιών διεθνούς κεφα- έρευνα. και της μεταποίη- λαίου, της ICT Κρατική υποστήριξη σης σε κλάδους ό- και των πολυε- στις γενικές τεχνολο- πως οι Εκτυπώ- θνικών εται- ριών. γίες και τη συνεργασία σεις και Εκδό- πανεπιστημών - βιο- σεις. Γρήγορη α- μηχανίας. Νέοι τύποι ι- νάπτυξη των κλάδιοκτησιδκών καθεδών που ασχο- στώτων για τα προλούνται με την γράμματα ηλεκτρονι- παροχή επιστημο- κών υπολογιστών και νικών συμβουτη βιοτεχνολογία. Το λών. Νέες μορφές «εργοστάσιο ως εργα- συντεχνιακής πα- ραγωγής σε σύν- δεση με την πα- ραγωγή.	Schumpeter Aoki Bertalanffy
--------	---	---	--	--	-----------------------------------

* Όλες οι στήλες που αφορούν το «πέμπτο κύμα Kondratiff» έχουν κατ' ανάγκη εικονολογικό χαρακτήρα.

Πηγή: βασίζεται στο Freeman (1987).

χή, μπορεί να εμφανιστούν (και πρέπει στην πραγματικότητα να επιδιωχθεί αυτό) ως μέσα για το ξεπέρασμα των συγκεκριμένων στενοτήτων που δημιουργούν οι παλαιές τεχνολογίες. Όμως, ο νέος βασικός συντελεστής αποκτά γρήγορα τη δική του δυναμική, ενώ σημειώνονται διαδοχικές καινοτομίες μέσα από μια διαδικασία έντονης αλληλεπίδρασης, που υποκινείται από τους περιορισμούς στην οικονομική μεγέθυνση, που θέτει ολοένα και πιο καθαρά το προηγούμενο παράδειγμα (πίνακας 1, στήλη 7 – «Περιορισμοί του προηγούμενου τεχνο-οικονομικού παραδείγματος»). Με τον τρόπο αυτό, τα πιο επιτυχημένα νέα τεχνολογικά συστήματα αποκρυσταλλώνονται σιγά σιγά σε ένα νέο, ιδεατό τύπο οργάνωσης της παραγωγής, και αποτελούν την κοινή λογική της διοίκησης και του σχεδιασμού, ενσωματώνοντας ένα νέο «εμπειρικό κανόνα» και αποκαθιστώντας το κλίμα εμπιστοσύνης για εκείνους που παίρνουν τις επενδυτικές αποφάσεις, μετά από μια μακρά περίοδο δισταγμών.

Είναι ολοφάνερο ότι η μέθοδος αυτή διαφέρει από την κυρίαρχη αντίληψη του μεταβαλλόμενου κόστους των παραγωγικών συντελεστών που συναντάμε στη νεοκλασική οικονομική θεωρία, μολονότι υπάρχουν σημεία επαφής, όπως η επίμονη έρευνα για συνδυασμούς χαμηλού κόστους από εισροές παραγωγικών συντελεστών για να στηριχθεί ή και να αυξηθεί η αποδοτικότητα σε κέρδη. Οι περισσότερες διατυπώσεις της νεοκλασικής θεωρίας δίνουν τη μεγαλύτερη έμφαση στους μεταβαλλόμενους συνδυασμούς εργασίας και κεφαλαίου και στη μεταξύ τους υποκατάσταση. Υποθέτουν, ρητά ή σιωπηρά, ότι υπάρχει ανταπόκριση, ακόμη και στις μικρότερες μεταβολές, σε αυτές τις σχετικές τιμές συντελεστών και προς τη μία και προς την άλλη κατεύθυνση, δηλ. ότι υπάρχει «αντιστρεψιμότητα» («reversibility»). Η προσέγγισή μας τονίζει τη συστημική ανταπόκριση στις σημαντικές αλλαγές της τιμής των νέων εισροών και των νέων τεχνολογιών που επιτρέπει την εκμετάλλευση της δυνατότητας μείωσης του κόστους τόσο της εργασίας όσο και του κεφαλαίου, ως αποτέλεσμα των νέων συνολικών εισροών παραγωγικών συντελεστών και των οργανωτικών-διοικητικών καινοτομιών. Οι μεγάλες αυτές αλλαγές είναι το αποτέλεσμα ενεργητικής και αδιάκοπης έρευνας ως απάντηση στα συνειδητοποιούμενα όρια, όχι στη βάση κάποιας τέλειας πληροφόρησης, αλλά στη βάση της δοκιμής και του σφάλματος, δηλ. στη βάση της ιστορικής διαδικασίας μάθησης που τονίζεται από τον Hahn (βλ. Κεφάλαιο 1). Από τη στιγμή που η νέα τεχνολογία υιοθετείται ευρύτατα, η αλλαγή είναι γενικά αντιστρέψιμη (δηλ. οι κύριοι οικονομικοί παράγοντες «εγκλωβίζονται» από τα διεισδυτικά οικονομικά και τεχνικά πλεονεκτήματα και συμπληρωματικότητες).

Τονίσαμε το ρόλο ενός βασικού συντελεστή ή ορισμένων βασικών συντελεστών στη δημιουργία διευρυμένων επενδυτικών ευκαιριών και στο άνοιγμα ευκαιριών για μεγάλες αυξήσεις σε παραγωγικότητα και κέρδη. Θα επιστρέψουμε τώρα στη εξέταση των ευρύτερων κοινωνικών προβλημάτων που εμπεριέχονται στη μετάβαση από ένα «τεχνο-οικονομικό παράδειγμα» σε ένα άλλο.

Από τον τρόπο «δείγματα», γίνεται σε έναν κόσμο χίζει να καταδείχσουν τομείς, εκείνοι που απολογικού καθεστώτος – «Άλλοι τα αντικατάσταταί οι καταδείξει του η προσφορά στών) να ικανοφθίνον κόστος, Έτσι αρχίζει μια βασικών συντελεστών και συνεχίζεται

Ένα νέο τεχνοδειάτερος τύπος» τους βασικούς σχετικού κόστους άλματος στη γής και ανοίγει τούς ακριβώς τη ση στη μηχανική γρήγορα, όσο εδειγμα του παλαιού

Ο πλήρης «ο προχωρεί πολύ την τεχνική αλλαγικού συστήματος

Το νέο τεχνολογικό μαζίζεται:

- (α) Μια νέα μεχείρησης
- (β) Ένα νέο πονομής του
- (γ) Ένα νέο μεσιμοποιού τελούν τη σωπεύουν
- (δ) Νέες τάσεις

Διάδοση των νέων τεχνο-οικονομικών παραδειγμάτων και θεσμικές αλλαγές

Από τον τρόπο που συλλαμβάνουμε τα διαδοχικά «τεχνο-οικονομικά παραδείγματα», γίνεται φανερό ότι ένα νέο τεχνο-οικονομικό παράδειγμα αναδύεται σε έναν κόσμο που κυριαρχείται ακόμη από το παλιό παράδειγμα και αρχίζει να καταδείχνει τα συγκριτικά του πλεονεκτήματα μόνο σε ένα ή σε ελάχιστους τομείς. Οι ταχύτερα αναπτυσσόμενοι νέοι τομείς δεν είναι επομένως εκείνοι που αποτελούν τους κινητήριους κλάδους ενός καθιερωμένου τεχνολογικού καθεστώτος (πίνακας 1, στήλες 4 – «Κύριοι κινητήριοι κλάδοι» – και 6 – «Άλλοι τομείς που επεκτείνονται γρήγορα»). Δεν υπάρχει δυνατότητα αντικατάστασης του παλαιού παραδείγματος από το νέο πριν το τελευταίο καταδείξει κατά αδιαφιλονίκητο τρόπο τα πλεονεκτήματά του και ωσότου η προσφορά του νέου βασικού συντελεστή (ή των νέων βασικών συντελεστών) να ικανοποιούν ήδη τις τρεις συνθήκες που περιγράψαμε πιο πάνω: φθίνον κόστος, γρήγορα αυξανόμενη προσφορά και εισδυτικές εφαρμογές. Έτσι αρχίζει μια περίοδος γρήγορης αύξησης του βασικού συντελεστή (ή των βασικών συντελεστών) ήδη πριν να επιβληθεί το νέο παράδειγμα ως κυρίαρχο και συνεχίζεται όταν αναδειχθεί σε κυρίαρχο καθεστώς.

Ένα νέο τεχνο-οικονομικό παράδειγμα, αναδύεται μόνο βαθμιαία ως «ιδεατός τύπος» οργάνωσης της παραγωγής, για να επωφεληθεί πλήρως από τους βασικούς συντελεστές που γίνονται ολοένα και πιο ορατοί στη δομή του σχετικού κόστους. Το νέο παράδειγμα περιλαμβάνει τη δυνατότητα ποσοτικού άλματος στη συνολική παραγωγικότητα των συντελεστών της παραγωγής και ανοίγει τεράστιες δυνατότητες νέων επενδυτικών ευκαιριών. Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους το νέο παράδειγμα προκαλεί μια ριζική μετατόπιση στη μηχανική και διοικητική «κοινή λογική» και τείνει να διαδοθεί τόσο γρήγορα, όσο επιτρέπουν οι συνθήκες, αντικαθιστώντας το επενδυτικό υπόδειγμα του παλαιού παραδείγματος.

Ο πλήρης «αστερισμός» – από τη στιγμή που θα αποκρυσταλλωθεί – προχωρεί πολύ πέρα από τους βασικούς συντελεστές και πέρα από την ίδια την τεχνική αλλαγή. Και επιφέρει μια αναδιάρθρωση ολόκληρου του παραγωγικού συστήματος.

Το νέο τεχνο-οικονομικό παράδειγμα, καθώς αποκρυσταλλώνεται, περιλαμβάνει:

- (α) Μια νέα μορφή οργάνωσης «βέλτιστης πρακτικής» στο επίπεδο της επιχείρησης και του εργοστασίου.
- (β) Ένα νέο προφίλ ικανοτήτων στο εργατικό δυναμικό, που επηρεάζει τόσο την ποσότητα της εργασίας, όσο και τα αντίστοιχα υποδείγματα διανομής του εισοδήματος.
- (γ) Ένα νέο μίγμα προϊόντος, με την έννοια ότι εκείνα τα προϊόντα που χρησιμοποιούν εντατικά τον χαμηλού κόστους βασικό συντελεστή θα αποτελούν την προτιμητέα επιλογή για επενδύσεις κι επομένως θα αντιπροσωπεύουν ένα αυξανόμενο τμήμα του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος.
- (δ) Νέες τάσεις τόσο στις ριζοσπαστικές όσο και στις οριακές καινοτομίες

- που συνδέονται με την αντικατάσταση των σχετικά χαμηλού κόστους στοιχείων με νέους βασικούς συντελεστές.
- (ε) Ένα νέο υπόδειγμα στην εγκατάσταση των επενδύσεων τόσο εθνικά, όσο και διεθνώς, καθώς οι αλλαγές στη δομή του σχετικού κόστους μεταβάλλουν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα.
- (στ) Ένα ιδιαίτερο κύμα επενδύσεων υποδομής που αποσκοπούν να προσφέρουν τις κατάλληλες εξωτερικές επιδράσεις σε όλο το σύστημα και να διευκολύνουν παντού τη χρησιμοποίηση των νέων προϊόντων και διαδικασιών.
- (ζ) Την τάση νέων μικρών καινοτόμων επιχειρήσεων να εισέλθουν στους γρήγορα αναπτυσσόμενους κλάδους της οικονομίας και σε ορισμένες περιπτώσεις να δημιουργήσουν εξολοκλήρου νέους τομείς παραγωγής.
- (η) Την τάση μεγάλων επιχειρήσεων να συγκεντρωθούν, είτε μέσα από την ανάπτυξή τους, είτε μέσα από τη διαφοροποίηση, σε εκείνους τους κλάδους της οικονομίας στους οποίους παράγεται ή χρησιμοποιείται πιο εντατικά ο βασικός συντελεστής και που καταλήγει να γίνονται οι κλάδοι αυτοί, οι σαφώς διακρινόμενοι κλάδοι, που ενεργούν ως μηχανές της οικονομικής μεγέθυνσης σε κάθε διαδοχικό, ανοδικό κύμα Kondratieff.
- (θ) Ένα νέο πρότυπο κατανάλωσης αγαθών και υπηρεσιών και νέους τύπους διανομής και καταναλωτικής συμπεριφοράς.

Από τα πιο πάνω, γίνεται φανερό, ότι η μεταβατική περίοδος – η καθοδική φάση και η ύφεση του μεγάλου κύματος – χαρακτηρίζεται από μια βαθιά διαρθρωτική αλλαγή στην οικονομία και ότι οι αλλαγές αυτού του τύπου, απαιτούν ένα εξίσου βαθύ μετασχηματισμό του θεσμικού και κοινωνικού πλαισίου. Η έναρξη των παρατεταμένων τάσεων ύφεσης υποδηλώνει τον αυξανόμενο βαθμό δυσαρμονίας ανάμεσα στο τεχνο-οικονομικό υποσύστημα και στο παλιό κοινωνικό και θεσμικό πλαίσιο. Και υπογραμμίζει την ανάγκη μιας ολόπλευρης αναπροσαρμογής της κοινωνικής συμπεριφοράς και των θεσμών, ώστε να καλυφθούν οι απαιτήσεις και δυνατότητες μιας αλλαγής που έχει ήδη σημειωθεί, σε σημαντική έκταση, σε ορισμένες περιοχές της τεχνο-οικονομικής σφαίρας. Η αναπροσαρμογή αυτή, εμφανίζεται ως αποτέλεσμα μιας διαδικασίας πολιτικής αναζήτησης, πειραματισμών και προσαρμογών. Ωστόσο, όταν θα έχει επιτευχθεί, χάρη σε μια σειρά αλλαγών στο εθνικό και διεθνές επίπεδο, η προκύπτουσα καλή «προσαρμογή» διευκολύνει την ανοδική φάση του μεγάλου κύματος. Δημιουργείται ένα κλίμα εμπιστοσύνης για την πραγματοποίηση εκτεταμένων νέων επενδύσεων μέσα από έναν κατάλληλο συνδυασμό ρυθμιστικών μηχανισμών που ενισχύουν την πλήρη ανάπτυξη του νέου παραδείγματος. Εφόσον η επίτευξη ενός «καλού συνταιριάσματος» είναι μια διαδικασία γεμάτη συγκρούσεις και προχωρεί άνισα σε διαφορετικά εθνικά, πολιτικά και θεσμικά πλαίσια, αυτό μπορεί να ασκεί μια σημαντική επιρροή στο μεταβαλλόμενο πρότυπο της διεθνούς τεχνολογικής ηγεσίας και των διεθνών προτύπων διάδοσης της τεχνολογίας (πίνακας 1 και άρθρο του Chesnais).

Η θεωρία του Schumpeter (1939) για την ύφεση ήταν μάλλον στενά οικονομική και δυσνόητη, για κάποιον ο οποίος δεν ήταν τόσο ενημερωμένος για

τις κοινωνικές και να αγνοεί τις θεσμούς που είναι ένας από τους νεούς του Keynes.

Το παράδειγμα

Το τεχνολογικό και νομικής άνθισης, πετρέλαιο και στη συνθετικά) και διγωγών πετρελαίου διαρκών καταναλώγης στο επίπεδο σε γραμμή συναρσης ήταν η «ανώκη και διοικητικού τουργούσε σε ολιφήμισης, της έρευνας βαρυσήμαντο ρόσης ειδίκευσης, για σχόλησης και διαρκή καταναλώσης από τις κοινωνικές στήματος, που ελους τύπους και αυτοκινήτων, αεροσει να κατασκευαλλά περισσότες εποχές και σε δικές δαπάνες τωνωση της συνολικού τύπου ζήτησης γιαθά, συνθετικού

Σήμερα, με την αναμένεται λίξεις στους ηλιακούς ση της πορείας έντασης ενέργειας λογική».

Η «ιδεατή» στην, συνδέει στην παραγωγή, την κληρωμένο σύμματοποίηση» και εκμηχάνισης κα

κά χαμηλού κόστους
σεων τόσο εθνικά, ο-
τικού κόστους μετα-
σκοπούν να προσφέ-
το σύστημα και να
τροιόντων και διαδι-
να εισέλθουν στους
και σε ορισμένες
τομείς παραγωγής.
, είτε μέσα από την
εκείνους τους κλά-
σιμοποιείται πιο εν-
γίνονται οι κλάδοι
ως μηχανές της οι-
κύμα Kondratieff.
σιών και νέους τύ-
ίδος – η καθοδι-
εται από μια βαθιά
υτού του τύπου, α-
ι κοινωνικού πλαι-
γιώνει τον αυξανό-
κό υποσύστημα και
ζει την ανάγκη μιας
φροράς και των θε-
μιας αλλαγής που
τεριοχές της τεχνο-
ται ως αποτέλεσμα
και προσαρμογών.
γών στο εθνικό και
κολύνει την ανοδι-
εμπιστοσύνης για
από έναν κατάλ-
την πλήρη ανάπτυ-
λού συνταιριάσμα-
εί άνισα σε διαφο-
ρεί να ασκεί μια
νούς τεχνολογικής
ίας (πίνακας 1 και
λον στενά οικονο-
νημερωμένος για

τις κοινωνικές και οργανωτικές όψεις των τεχνικών καινοτομιών, ενώ έτεινε να αγνοεί τις θεσμικές όψεις των πολιτικών οικονομικής ανάκαμψης. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που οι ιδέες του αγνοήθηκαν σε σύγκριση με εκείνες του Keynes.

Το παράδειγμα της τεχνολογίας της πληροφόρησης

Το τεχνολογικό καθεστώς που κυριάρχησε στη μεταπολεμική περίοδο οικονομικής άνθισης, ήταν ένα καθεστώς που βασιζόταν στο χαμηλού κόστους πετρέλαιο και στα υλικά έντασης ενέργειας (ιδίως στα πετροχημικά και τα συνθετικά) και διαμορφώθηκε κάτω από την ηγεσία των γιγαντιαίων παραγωγών πετρελαίου, χημικών, αυτοκινήτων και άλλων μαζικά παραγόμενων διαρκών καταναλωτικών αγαθών. Ο «ιδεατός» τύπος οργάνωσης της παραγωγής στο επίπεδο του εργοστασίου ήταν η παραγωγή μαζικών ποσοτήτων σε γραμμή συναρμολόγησης συνεχούς ροής. «Ιδεατός» τύπος της επιχείρησης ήταν η «ανώνυμη εταιρία» με χωριστή και σύνθετη ιεραρχική, διευθυντική και διοικητική δομή, που συμπεριλάμβανε την εσωτερική E & A και λειτουργούσε σε ολιγοπωλιακές αγορές στις οποίες οι δραστηριότητες τής διαφήμισης, της έρευνας της αγοράς και της προώθησης των πωλήσεων έπαιξαν βαρυσήμαντο ρόλο. Απαιτούσε μεγάλο αριθμό υπαλλήλων και εργατών μέσης ειδίκευσης, γεγονός που οδηγούσε σε ένα χαρακτηριστικό πρότυπο απασχόλησης και διανομής του εισοδήματος. Η μαζική επέκταση της αγοράς για διαρκή καταναλωτικά αγαθά διευκολυνόταν από το πρότυπο αυτό, όπως και από τις κοινωνικές αλλαγές και την προσαρμογή του χρηματοδοτικού συστήματος, που επέτρεψε την «αγορά με πίστωση» («hire purchase») και άλλους τύπους καταναλωτικής υποδομής, με αυτοκινητόδρομους, σταθμούς αυτοκινήτων, αεροδρόμια, συστήματα διανομής καυσίμων, που είχαν αρχίσει να κατασκευάζονται με δημόσιες επενδύσεις ήδη από τη δεκαετία του '30, αλλά περισσότερο εκτεταμένα στη μεταπολεμική περίοδο. Σε διαφορετικές εποχές και σε διαφορετικές χώρες, τόσο οι πολιτικές όσο και οι στρατιωτικές δαπάνες των κυβερνήσεων έπαιξαν έναν πολύ σημαντικό ρόλο στην τόνωση της συνολικής ζήτησης και στη διαμόρφωση ενός συγκεκριμένου πρότυπου ζήτησης για αυτοκίνητα, οπλικά συστήματα, διαρκή καταναλωτικά αγαθά, συνθετικά υλικά και προϊόντα πετρελαίου.

Σήμερα, με τα φτηνά ηλεκτρονικά να είναι διαθέσιμα ευρύτατα, με τιμές που αναμένεται να μειωθούν ακόμα περισσότερο και με αντίστοιχες νέες εξελίξεις στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και στις τηλεπικοινωνίες, η συνέχιση της πορείας στον (ακριβό τώρα) δρόμο της μαζικής ακαμπτης παραγωγής έντασης ενέργειας και υλικών δεν μπορεί πια να είναι σύμφωνη με την «κοινή λογική».

Η «ιδεατή» οργάνωση της παραγωγής στη βάση της έντασης πληροφοριών, συνδέει σήμερα ολοένα και περισσότερο το σχέδιο, τη διεύθυνση, την παραγωγή, την έρευνα αγοράς και την προώθηση των πωλήσεων, σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα – μια διαδικασία που μπορεί να περιγραφεί ως «συστηματοποίηση» και η οποία προχωρεί πολύ πέρα από τις αρχικές έννοιες της εκμηχάνισης και της αυτοματοποίησης. Οι οργανωμένες σε νέα βάση επιχει-

ρήσεις, είτε στον κλάδο της ηλεκτρονικής, όπως η IBM, είτε στον κλάδο των ενδυμάτων, όπως η Benneton, μπορούν να παράγουν ένα ευλύγιστο και γρήγορα μεταβαλλόμενο μίγμα προϊόντων και υπηρεσιών. Η οικονομική μεγέθυνση τείνει ολοένα και περισσότερο να οδηγείται από τους τομείς της ηλεκτρονικής και της πληροφόρησης, επωφελούμενη από τις αυξανόμενες εξωτερικές επιδράσεις μιας τηλεπικοινωνιακής υποδομής που αγκαλιάζει τα πάντα, η οποία θα κατεβάσει τελικά σε πολύ χαμηλά επίπεδα το κόστος πρόσβασης στο σύστημα τόσο για τους παραγωγούς, όσο και για τους χρήστες της πληροφόρησης.

Το προφίλ δεξιότητας που συνδέεται με το νέο τεχνο-οικονομικό παράδειγμα φαίνεται να μεταβάλλεται, ολοένα και περισσότερο, από τις μεσαίου επιπέδου τεχνικές και εποπτικές δεξιότητες προς τις υψηλού και χαμηλού επιπέδου ικανότητες και από τη στενή εξειδίκευση προς τις ευρύτερες, πολλαπλών σκοπών δεξιότητες στο χειρισμό πληροφοριών. Η ποικιλία και η ευλυγισία σε όλα τα επίπεδα παίρνουν τη θέση της ομοιογένειας και των σταθερών συστημάτων.

Ο μετασχηματισμός του προφίλ του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού δεν είναι λιγότερο ριζοσπαστικός. Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές συνδέονται ολοένα και περισσότερο με όλους τους τύπους παραγωγικού εξοπλισμού, όπως τις εργαλειομηχανές CNC (Computerized Numerical Control), τη ρομποτική και τα εργαλεία ελέγχου διαδικασίας. Συνδέονται επίσης με τις διαδικασίες ελέγχου μέσα από σχεδιασμό υποβοηθούμενο από ηλεκτρονικούς υπολογιστές CAD (Computer Aided Design) και με διοικητικές λειτουργίες μέσα από τα συστήματα επεξεργασίας δεδομένων, που συνδέονται όλα με εξοπλισμό μεταβίβασης δεδομένων. Σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις, ο υποστηριζόμενος από ηλεκτρονικούς υπολογιστές κεφαλαιουχικός εξοπλισμός αποτελεί ήδη το μισό των νέων πάγιων επενδύσεων σε εργοστάσια και εξοπλισμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Τα σοβαρά διαρθρωτικά προβλήματα που συνεπάγεται η αλλαγή αυτή του παραδείγματος είναι σήμερα ολοφάνερα σε όλα τα μέρη του κόσμου. Μεταξύ των εκφράσεων συμπεριλαμβάνονται η οξεία και επίμονη έλλειψη δεξιοτήτων υψηλού επιπέδου που συνδέονται με το νέο παράδειγμα, ακόμη και σε χώρες με υψηλά ποσοστά γενικής ανεργίας και με επίμονη πλεονάζουσα δυναμικότητα στους παλαιότερους κλάδους έντασης ενέργειας, όπως οι βιομηχανίες χάλυβα, πετρελαίου και πετροχημικών.

Ως αποτέλεσμα, υπάρχει μια νέα αυξανόμενη έρευνα για νέες κοινωνικές και πολιτικές λύσεις σε περιοχές όπως η καθιέρωση ελαστικού ωραρίου εργασίας, η μείωση των ωρών εργασίας, τα συστήματα επανεκπαίδευσης και επανειδίκευσης, οι περιφερειακές πολιτικές που βασίζονται στη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για την τεχνολογία πληροφόρησης (μάλλον παρά τη δημιουργία κινήτρων για βιομηχανίες μαζικής παραγωγής έντασης κεφαλαίου), νέα χρηματοδοτικά συστήματα, ενδεχόμενη αποκέντρωση της διοίκησης και της κεντρικής εξουσίας και πρόσβαση σε τράπεζες δεδομένων και δίκτυα σε όλα τα επίπεδα και νέα συστήματα τηλεπικοινωνιών. Μέχρι σήμερα, όμως, οι αλλαγές αυτές φαίνεται να είναι μερικές και με δευτερεύουσα σημασία. Αν η κεϋνσιανή επανάσταση και ο βαθύτατος μετασχηματισμός των κοινωνικών

θεσμών κατά το Δ ταν αναγκαίες προ Kondratieff, θα πρ καινοτομίες σε μια θνή διάσταση της

Η διαρθρωτική

Από αυτή τη σύν παραδείγματος, έ λογιας σε ολόκλη κών βελτιώσεων, μερικούς νέους κ μέων της οικονομ φάλαιο σε όλο το καετίες του 1930 τρόπο, όπως οι μ

Η διαρθρωτική καθεστώς σε ένα για μια σειρά λόγ νονται τόσο γρήγορη κευμένης εργασίας της καθώς οι π νούνται, οδηγεί υπάρχει τρόπος ή σφορά και να π σύμφωνα με τη μπορεί να γίνει γ σο γρήγορα, που ται γρήγορα. Η μάτων (τσιπ) στι κές, αν και βρα παρόμοια προβλ 1920 και 1930 - οργανικά χημικ

Τα προβλήματα Μερικοί κλάδοι νου πια) παραδεί ξής τους ή να υ ματα υπερ-δυνα διάρκειας, όπω νους κλάδους έ τροχημικών κα σιδηρόδρομοι ή οι κλάδοι άνθρω πρίσεις.

είτε στον κλάδο των α ευλύγιστο και γρή- Η οικονομική μεγέ- τους τομείς της ηλε- ις αυξανόμενες εξω- που αγκαλιάζει τα πεδα το κόστος πρό- και για τους χρήστες

οικονομικό παράδειγ- από τις μεσαίου επι- ύ και χαμηλού επιπέ- ρυτερες, πολλαπλών κιλία και η ευλυγισία αι των σταθερών συ- εξοπλισμού δεν είναι συνδέονται ολοένα εξοπλισμού, όπως τις), τη ρομποτική και τις διαδικασίες ελέγ- νικούς υπολογιστές υργίες μέσα από τα λα με εξοπλισμό με- εις, ο υποστηριζόμε- εξοπλισμός αποτελεί αι και εξοπλισμούς

η αλλαγή αυτή του ου κόσμου. Μεταξύ η έλλειψη δεξιοτή- γμα, ακόμη και σε η πλεονάζουσα δυ- σιας, όπως οι βιομη-

νέες κοινωνικές στικού ωραρίου ερ- ανεκπαίδευσης και ται στη δημιουργία άλλον παρά τη δη- τασης κεφαλαίου), η της διοίκησης και ένων και δίκτυα σε χρι σήμερα, όμως, ουσα σημασία. Αν δς των κοινωνικών

θεσμών κατά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και στη μετέπειτα περίοδο ήταν αναγκαίες προϋποθέσεις για να απελευθερωθεί το τέταρτο ανοδικό κύμα Kondratieff, θα πρέπει να δεχτούμε ότι και σήμερα χρειάζονται κοινωνικές καινοτομίες σε μια εξίσου σημαντική κλίμακα. Αυτό ισχύει ιδίως για τη διεθνή διάσταση της ανάπτυξης στη διεθνή οικονομία.

Η διαρθρωτική κρίση της δεκαετίας του 1980

Από αυτή τη σύντομη ανασκόπηση ορισμένων χαρακτηριστικών του νέου παραδείγματος, έχει γίνει φανερό, ότι η εκτεταμένη διάδοση της νέας τεχνολογίας σε ολόκληρο το οικονομικό σύστημα δεν είναι απλώς ζήτημα οριακών βελτιώσεων, ούτε φυσικά επέκτασης της υπάρχουσας δυναμικότητας σε μερικούς νέους κλάδους. Συνεπάγεται μια μεγάλη ανατροπή όλων των τομέων της οικονομίας και μεταβολές στο προφίλ δεξιότητας και το πάγιο κεφάλαιο σε όλο το σύστημα. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, περίοδοι όπως οι δεκαετίες του 1930 και του 1980 δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με τον ίδιο τρόπο, όπως οι μικρές υφέσεις των δεκαετιών του 1950 και 1960.

Η διαρθρωτική κρίση που συνδέεται με τη μετάβαση από ένα τεχνολογικό καθεστώς σε ένα άλλο, αυξάνει την αστάθεια της επενδυτικής συμπεριφοράς για μια σειρά λόγους. Οι πρωτοπόροι κλάδοι του νέου παραδείγματος αυξάνονται τόσο γρήγορα που τείνουν σταθερά να ξεπερνούν την προσφορά ειδικευμένης εργασίας. Ωστόσο, η απερίσκεπτη ορμή για αύξηση της δυναμικότητας καθώς οι πρωτοπορειακές ατμομηχανές (bandwagons) αρχίζουν να κινούνται, οδηγεί σε περιοδικές κρίσεις υπερδυναμικότητας, καθώς δεν υπάρχει τρόπος με τον οποίο να είναι δυνατόν να προβλεφθεί ακριβώς η προσφορά και να προσαρμοστεί ομαλά στην αύξηση της ζήτησης της αγοράς (σύμφωνα με την ορολογία του Hahn, η «αληθινή» συνάρτηση ζήτησης δεν μπορεί να γίνει γνωστή). Επιπλέον, η τεχνολογία εξακολουθεί να αλλάζει τόσο γρήγορα, που διαδοχικές γενεές εξοπλισμού και προϊόντων αχρηστεύονται γρήγορα. Η ραγδαία ανάπτυξη του κλάδου των ολοκληρωμένων κυκλωμάτων (τσιπ) στις δεκαετίες του 1970 και του 1980 σημαδεύτηκε από περιοδικές, αν και βραχύβιες κρίσεις υπερπροσφοράς (Ernst, 1983, 1987). Υπήρχαν παρόμοια προβλήματα και στους πρωτοπόρους κλάδους των δεκαετιών του 1920 και 1930 – αυτοκινητοβιομηχανία, διαρκή καταναλωτικά αγαθά και οργανικά χημικά προϊόντα.

Τα προβλήματα σε άλλους τομείς της οικονομίας είναι ακόμα πιο σοβαρά. Μερικοί κλάδοι που βρίσκονταν προηγουμένως στην καρδιά του (ξεπερασμένου πια) παραδείγματος βλέπουν τώρα να μειώνονται οι ρυθμοί της ανάπτυξης τους ή να υφίστανται απόλυτη μείωση. Μπορεί επίσης να έχουν προβλήματα υπερ-δυναμικότητας και εκλογίκευσης τα οποία είναι συνήθως μεγάλης διάρκειας, όπως συνέβηκε κατά τις δεκαετίες του 1970 και 1980 σε ορισμένους κλάδους έντασης ενέργειας, λόγου χάρη στις βιομηχανίες χάλυβα, πετροχημικών και συνθετικών ινών. Παρόμοια προβλήματα αντιμετώπισαν οι σιδηρόδρομοι και οι βιομηχανίες εξοπλισμού των σιδηροδρόμων, όπως και οι κλάδοι άνθρακα και υφαντικών ειδών στις προηγούμενες διαρθρωτικές κρίσεις.